

DE DOOD – EINDE OF DOORGANG?

Deel 10 – De wegrukking en de opname: wat gebeurt daar werkelijk?

Hoofdstuk

Voor veel gelovigen is de “opname” of “wegrukking” een bekend begrip.

Men denkt aan een plotseling moment waarop gelovigen van de aarde verdwijnen en naar de hemel gaan.

Maar wat zegt de Schrift werkelijk?

Wanneer vindt dit plaats?

En wie zijn daarbij betrokken?

Om dit te begrijpen, moeten we beginnen bij de woorden van de apostel Paulus zelf.

Hij schrijft:

“Want de Heer Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen

opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heer in de lucht.

En zo zullen wij altijd bij de Heer zijn.”

— 1 Thessalonicenzen 4:16-17

Let zorgvuldig op de volgorde.

Het eerste wat gebeurt is niet de opname van levende gelovigen.

Het eerste wat gebeurt is:

de opstanding van de doden die in Christus zijn.

Dit bevestigt opnieuw wat we eerder zagen:

De doden zijn dood.

Zij moeten eerst worden opgewekt.

Pas daarna volgt de opname van de levenden.

Een verborgen geheimenis

Paulus noemt dit gebeuren een geheimenis:

“Zie, ik vertel u een geheimenis:

Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden,

in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin.

Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden.

Want dit vergankelijke moet zich met onvergankelijkheid bekleden en

dit sterfelijke moet zich met onsterfelijkheid bekleden.”

— 1 Korinthe 15:51-53

Hier zien we opnieuw twee groepen:

de doden worden opgewekt

en

de levenden worden veranderd

Beiden ontvangen onsterfelijkheid.

Het doel: gelijkvormig worden aan Christus

Paulus beschrijft ook het resultaat:

“Maar ons burgerschap is in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus, Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam, overeenkomstig de werking waardoor Hij ook alle dingen aan Zichzelf kan onderwerpen.”

— Filippenzen 3:20-21

Dit is het doel.

Niet ontsnapping uit het lichaam.

Maar verandering van het lichaam.

Niet voortleven als ziel.

Maar leven als onsterfelijk mens.

Zoals Christus.

Dit is de eerste opstanding

Dit moment behoort tot wat de Schrift noemt:

de eerste opstanding

Zoals we eerder zagen:

“Zalig en heilig is hij die deel heeft aan de eerste opstanding.”
— Openbaring 20:6

Dit is de opstanding van hen die bij Christus horen.

Waarom worden zij opgenomen?

De Schrift zegt:

“Daarna zullen wij... opgenomen worden... naar een ontmoeting met de Heer in de lucht.”

— 1 Thessalonicenzen 4:17

Het woord “ontmoeting” was in de oudheid een bekend begrip.

Het beschrijft een groep mensen die een komende koning tegemoet gaat om hem te begeleiden bij zijn aankomst.

De gelovigen ontmoeten Christus om met Hem te zijn.

En om met Hem te delen in Zijn heerlijkheid.

Dit is het moment waarop sterfelijkheid eindigt

Paulus schrijft:

“Dit sterfelijke moet zich met onsterfelijkheid bekleden.” — 1 Korinthe 15:53

Hier eindigt de sterfelijkheid.

Hier wordt de dood overwonnen.

Niet door de ziel.

Maar door opstanding en verandering.

Waarom dit belangrijk is

De opname bevestigt opnieuw:

De hoop van de gelovige ligt niet in sterven.

Maar in opstanding.

Niet in het verlaten van het lichaam.

Maar in de verandering van het lichaam.

God redt de mens als mens.

Niet als ziel zonder lichaam.

Samenvatting

De Schrift leert:

Christus zal terugkomen.

De doden in Christus zullen eerst worden opgewekt.

Daarna zullen de levenden worden veranderd.

Samen zullen zij de Heer ontmoeten.

Zij zullen onsterfelijkheid ontvangen.

Doordenkvrage

Is uw hoop gericht op sterven — of op de opstanding en verandering die Christus heeft beloofd?

Als bijlage enkele pagina's uit mijn boek:

5 De wegrukking: overkleed worden

Ook in de 2^e Korinthe brief spreekt Paulus over het moment van de wegrukking, maar dat wordt zelden gezien, omdat hij hier andere bewoordingen gebruikt dan in 1 Korinthe 15 en 1 Thessalonicenzen 4. Paulus spreekt hier over ons lichaam, de uiterlijke mens, die nu eenmaal aan het verderf [de vergankelijkheid] is onderworpen [4:16]. Hij ziet uit naar de heerlijkheid die wij zullen ontvangen [4:17].

① Is mijn lichaam een tent?

2 Korinthe 5 *1 Want wij weten, dat als ons aardse woonhuis van de tent afgebroken wordt...*

Tent → Paulus vergelijkt hier ons lichaam met een tent. Het “aardse woonhuis” waarin wij wonen, ons lichaam, is slechts een tijdelijke verblijfplaats, zoals een tent dat ook is. Vandaar dat het wordt afgebroken, zoals wij bij een dood lichaam ook spreken van ontbinden.

2 Korinthe 5: *1 ... wij een gebouw vanuit God hebben, een woonhuis niet met handen gemaakt, aeonisch, in de hemelen.*

Tent vs gebouw → Als ik sterf, zal ik dit lichaam weliswaar afleggen, maar God zal in de opstanding mij een nieuw lichaam geven. Dat lichaam is geen kortstondige woning, zoals een tent, maar wordt hier vergeleken met een gebouw en een woonhuis. Een tijdelijke tent tegenover een solide en vaste woonplaats. Mijn lichaam is een aards woonhuis, maar het nieuwe lichaam een hemels woonhuis. Dit lichaam gaat een paar decennia mee, maar het opstandingslichaam zal mijn woning zijn gedurende de aeonen [en verder].

2 Want ook in dit zuchten wij: wij verlangen ernaar met onze behuizing vanuit de hemel overkleed te worden.

② Dit lichaam, deze tent

Het woord dat hier vertaald is met 'dit' is het Grieks toutō dat zowel met 'dit' als met 'deze' kan worden weergegeven. Paulus verwijst hier naar de tent, oftewel het lichaam. Hij zegt: 'In dit lichaam zucht ik,' of: 'In deze tent zucht ik.' Net zoals de hele schepping is onderworpen aan zinloosheid en vergankelijkheid [Romeinen 8:20-21], zo ben ook ik, en daaronder zucht ik.

Paulus zegt hier dat wij ernaar verlangen om met onze behuizing vanuit de hemel overkleed te worden. Dat spreekt van het moment van de wegrukking, wanneer de levend overgeblevenen zullen worden veranderd. Hun "tent" wordt niet afgebroken, maar zij worden overkleed met hun behuizing vanuit de hemel.

3 Omdat, wanneer wij het aantrekken, wij niet naakt bevonden zullen worden, niet sterven, maar veranderd worden.

Stel dat ik nog leef als de bazuin klinkt, dan zal ik het aantrekken, namelijk mijn woonhuis uit de hemel, ik zal niet naakt bevonden worden. Naakt spreekt hier van het sterven. Dan leg ik immers alles af. Maar als ik met mijn behuizing vanuit de hemel bekleed wordt, terwijl ik nog in dit lichaam ben, word ik overkleed.

4 Want ook wij, die nog in de tent zijn, wij zuchten bezwaard, omdat wij niet uitgekleeed, maar overkleed willen worden...

Dit vers lijkt erg op vers 2 waar Paulus al aangaf dat wij, nu we nog in dit lichaam zijn, zuchten. Ik zie uit naar het moment van de wegrukking, omdat, als ik levend overblijf tot die gebeurtenis, niet zal sterven. Ik word dan in één keer overkleed met "mijn behuizing uit de hemel", mijn nieuwe lichaam.

4 ... opdat het sterfelijke door het leven verzvolgen zal worden.

6 Het sterfelijke verzwolgen

Uit wat Paulus hier zegt, blijkt wel dat hij het heeft over het moment dat de nog levenden bij de parousia van de Heer, zullen worden veranderd. Hij heeft het niet alleen over de doden, want dan zou hij hier kunnen zeggen: opdat het dode door het leven verzwolgen zal worden. Dat gebeurt óók, maar als hij het zo zou zeggen, zou het niet de hele lading dekken. Er zullen nog gelovigen leven op het moment van de wegrukking. Levend, maar niettemin sterfelijke mensen, dus vandaar: opdat het sterfelijke door het leven verzwolgen zal worden. Zoals hij ook zegt in 1 Kor.15:53: *want dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aantrekken.*